

LES BUGADERES (Comèdia en 1 acte)

El Pellago
Catarineta
Antonieta
Filipina
Teresa
Maria
Rosa

Escena I

Un safareig amb, a l'entorn, quatre bugaderes agenollades que ensabonen. A prop de la font, un cove marca una plaça. Un bri endarrere, assentat sus d'una paret baixa, un pellago, amb les cames creuades ; gita pedres a les bugaderes i canta

A on és la Bepa
que ne trigui tant ?
Ès a la ribera
rentar el davantal.

Catarineta Què dius atrevit ? Mira que m'has tocada. Si m'aixequi veuràs això !

Filipina, cridant Mes és que m'ha fet mal aqueix resnoval. Me què fas aquí, vés-te'n a escola que sables pas llegir, tan grossàs !

Mentrestant el pellago li fa un pam de nas

El pellago No ! Iré pas a escola ; això vos mira pas si sé llegir ono. M'estic aquí per guardar la plaça de ma tia Antonieta.

Escena II

La Teresa arriba amb un farcell de roba sota el braç i se vol posar a la plaça guardada.

La Teresa Hi ha plaça per jo ?

El pellago salta eixerit de la paret

El pellago Vols fugir d'aquí que és la plaça de ma tia !

Teresa I per què no hi és ? I per què vé tan tard ?

El pellago Ma tia treballa, fa pas com tu que hi ha una hora que festejava amb en Josep. Ja vos som vistos a la muralla que vos fèieu un petó. Ala ! Ala ! Ves-te'n més abaix sinó diré a ton pare lo que som vist.

Canta tot fent-la valsar

Serem tres que ballarem
jo i mon pare, jo i mon pare,
serem tres que ballarem
jo i mon pare i l'eixirment

Les bugaderes riuen.

Teresa Tros d'ardit ! Encara ho faria !

Se posa més avall.

Escena III

Antonieta, arriba tot rient Arribi, arribi !

El pellago I bé, és hora que arribis, te volien prendre la plaça. Me podràs pagar els cavallets diumenge per te l'haver guardada.

Antonieta Sí, sí, manyac

El pellago se'n va fent mones

Maria Com ets tan tardanera ?

Antonieta Hi ha una estona que som fora de casa, mes, en passant pel carrer de Santa Creu, me som arrestada per m'emmirallar a cada davantura nova que han feta.

Catarineta Ja ets tingut treball, pensi que tots els marxants han fet gastos.

Filipina Ja en deuen haver guanyat de sous tots aqueixos marxants d'estofes, de calçadures, de vetes i de fil.

- Maria** Vos venen les coses a tres dits del cel, se fan a qui ho vendrà més car.
- Antonieta** I els carnisseres, te creues que n'han pas guanyat de cents i de mils ? Mes que són més fins, ells, ho fan pas veure. Parla'ls-hi, sempre fan els pobres.
- Maria** Mira si en tenen de sous, que fins crompen automòbils per hi fer anar el bestiar.
- Catarineta** Creues que els forners són pobres ? Jo te dic que són tots ricassos. Ja en guanyen, res que amb les tornes dels pans que descuiden de donar, som segura que cada dia els-hi resta un paper de cent.
- Teresa** Me reca ben bé de m'haver enamorada d'en Josep. M'hagués estimat més me casar amb un carnisser.
- Filipina, rient** O amb un former ?
- Teresa** Ai no, fa massa calor a l'estiu a la boca del forn.
- Antonieta, cridant** Rosa, que ets malalta que diguis pas res ?
- Rosa** Me'n parlis pas, tinc prou treball per rentar aquiexes puntes ;
mostrant una camisa
 És que la meua madama m'ho ha ben recomanat :
amb la veu punxeguda
 "Rose, je vous prie, faites bien attention à ma lingerie fine, n'asquixez pas les garnitures."
Les bugaderes riuen
 Me passariï pas de res si m'arribava d'hi fer un verdanc.
- Antonieta** Te li calia dir a la teua madama que s'ho rentés ella mateixa.
- Rosa** És massa llepafils, sap pas fer res més que de venir escorniflar a la cuina. Almenos si era per me portar prou menjar, mes mai hi agafaré cap enfit a la seua casa.
 Mossior seria pas tan rapa, mes ella, partiria una arengada en quatre. També ja els-hi en faig menjar de baves de ca, és ell que frega els plats.
- Teresa** Fas bé, dona. I un hom se'n va a una altra casa si està tan mal.
- Rosa** Oh ! me deixi pas fer, ja li responi. L'altre dia se va avisar que hi havia vuit dies que li confessavi el llit, me va dir coses, mes ja me va oir...

